

Reactie Renewi – consultatie Wijziging van de Omgevingswet (omgevingswaarde stikstofdepositie 2030 en vergunningplicht voor stikstofgerelateerde wijzigingen)

Middels deze reactie wordt door Renewi nader ingegaan op de Wijziging van de Omgevingswet. Renewi ondersteunt de reactie op de consultatie die namens de afvalsector door de Vereniging Afvalbedrijven is ingediend. Daarnaast wil Renewi graag het volgende extra benadrukken.

Algemeen

De uitbreiding van de vergunningplicht is zorgelijk. Het ministerie wil het middels de vergunningplicht mogelijk maken om via beleidsregels voorwaarden te stellen aan intern salderen en gebruik van latente ruimte. Wat als een bedrijf mitigerende maatregelen neemt om zodoende (nieuwe) activiteiten mogelijk te maken? Vallen deze vrijkomende emissierechten dan nog (deels) toe aan het bedrijf, wat het nemen van mitigerende maatregelen kan stimuleren, of betekent dit uiteindelijk een afname van het vergund emissierecht? Wanneer het laatste het geval is wordt het bedrijven heel moeilijk gemaakt en werkt het mogelijk averechts op het nemen van mitigerende initiatieven.

Specifieke toelichting

- Het voornemen is om in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) op grond van artikel 5.1, eerste lid, van de Omgevingswet vergunningvrije activiteiten aan te wijzen om de reikwijdte van de vergunningplicht voor Natura 2000-activiteiten die samenhangt met het nieuwe onderdeel b van de begripsomschrijving van ‘Natura 2000-activiteit’ niet onnodig groot te maken. Om te voorkomen dat een initiatiefnemer voor iedere wijziging een vergunning moet aanvragen en om administratieve lasten voor initiatiefnemers te beperken, wordt de reikwijdte voor de vergunningplicht bij algemene maatregel van bestuur ingeperkt. Dat is echter nog niet gedaan. De strekking van vergunningvrije activiteiten lijkt ook beperkt. De verwachting is dat er alleen een uitzondering zal zijn voor zeer specifieke gevallen, waardoor dit administratieve last voor de initiatiefnemer niet wordt beperkt.
- Voor de inperking van de reikwijdte, die in het Bal zal worden uitgewerkt, worden twee varianten overwogen:
 1. een variant met een depositie-ondergrens en het specifiek uitzonderen van bepaalde categorieën activiteiten,
 2. een variant waarbij aangesloten wordt bij activiteiten die vergunningplichtig zijn in het milieuspoor aangevuld met een aantal activiteiten waarvoor een melding in het milieuspoor vereist is.Variant 1 lijkt op basis van verleden niet uitvoerbaar. Voorheen was er ook een ondergrens en die is juist verwijderd.
- Tot aan inwerkingtreding van dit wetsvoorstel dienden niet alle initiatiefnemers een aanvraag in, wanneer de beoogde activiteiten niet tot een vergunningplicht leidden, om aldus een positieve afwijzing te verkrijgen. Sommige van deze initiatiefnemers zullen nu alsnog een vergunning willen. Dit betekent een extra lastenverzwaring, die uiteindelijk er ook nog eens toe leidt dat bedrijven minder flexibiliteit in de bedrijfsvoering krijgen. Gezien het afwezig zijn van depositieruimte kan het bedrijf er bij een volgend initiatief vanuit gaan dat er geen ruimte te vergeven is, waardoor een initiatief strand of een extreme administratieve / financiële last kent.

- Voor wat betreft de permanente effecten, zal er in meer gevallen een vergunningplicht zijn. Of er ook geen significante toename van het aantal aanvragen wordt verwacht, hangt af van de nadere invulling van de vergunningplicht bij amvb. De betreffende invulling is nog niet beschikbaar en derhalve kan niet worden ingeschat wat het effect is.
- In de memorie van toelichting wordt gezet dat bedrijven die over een natuurtoestemming beschikken in de regel bij een stikstofrelevante wijziging van hun activiteiten al de behoefte hebben om dit voor te leggen aan het bevoegde gezag. In het geval van intern salderen kan dit inderdaad het geval zijn. Echter is het voor een bedrijf momenteel niet interessant een wijziging voor te leggen als overduidelijk is dat door die ontwikkeling / beëindiging van een activiteit stikstof wordt bespaard. Vanwege het ontbreken van depositieruimte biedt latente ruimte nu zekerheid die de wetgever niet kan geven. Wordt de wijziging voorgelegd en vervalt vervolgens de ruimte, dan loopt het bedrijf bij een volgende ontwikkeling waarvoor extra depositieruimte nodig is momenteel direct vast.
- Bedrijven moeten opdraaien voor hogere kosten van vergunningsaanvragen. De nalevingskosten voor de natuurwetgeving voor burgers en bedrijven zullen toenemen, omdat voor de behandeling van de vergunningaanvragen bij sommige provincies hogere legeskosten in rekening worden gebracht. Daarnaast hebben andere provincies hogere tarieven voor aanvragen die leiden tot een vergunning of aanvragen die leiden tot een positieve afwijzing of bestuurlijk rechtsoordeel.
- In het begin zullen bedrijven tegen knelpunten (blijven) aanlopen bij nieuwe initiatieven. De latente ruimte geeft bedrijfszekerheid. Niet met zekerheid kan worden gesteld of/wanneer er minder knelpunten ontstaan, waardoor het kader voor bedrijven vertroebeld en verengt.